

عنوان مقاله:

بررسی حریمیت در گونه های مختلف مجتمع های مسکونی با استفاده از مدل الکترون

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فضا و مکان، دوره 2، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

نسترن محمدی - گروه معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، بم، ایران

منصور نیکپور - گروه معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، بم، ایران

محسن قاسمی - گروه معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، بم، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، با رشد جمعیت الگوی ساخت مسکن تغییر یافت و انبوه سازی در مسکن مورد توجه قرار گرفت. الگوهای حیاط های سنتی جای خود را به فضاهای بازمشاع مجموعه های مسکونی دادند. این تغییر الگو منجر به حذف حیاط خصوصی گردید و مفهوم حیاط در مجتمع های مسکونی به فضای باز میانی تغییر پیدا کرد. در این میان آنچه در معرض تغییر قرار گرفت حریم های فردی و اجتماعی در مجتمع های مسکونی بود. عدم وجود حریمیت مناسب یکی از مشکلات در طراحی مجتمع های مسکونی می باشد. عدم تحقق حریمیت باعث اختلال در حریم خانوادگی ساکنین مجتمع های مسکونی می شود. این پژوهش در پی یافتن پاسخی به این پرسش است: اولویت بندی گونه های مجتمع مسکونی، از حیث حریمیت با توجه به پارامترهای تاثیرگذار بر حریمیت چگونه است؟ از طرفی در پژوهش حاضر گونه های مختلف مجتمع های مسکونی به لحاظ ساختار کالبدی میزان متفاوتی از حریمیت در فضای مجتمع مسکونی ایجاد می کند که به طور دقیق مورد شناسایی قرار نگرفته است. لذا هدف این تحقیق ارزیابی حریمیت در گونه های مختلف مجتمع های مسکونی منفرد، محیطی، موازی، مختلط می باشد که با استفاده از نظرات خبرگان با روش نمونه گیری گلوله برفی و بهره گیری از مدل الکترون انجام می گیرد. در این روش هر یک از گونه های مجتمع مسکونی مبتنی بر شاخص های کیفی از جمله فرم بلوکها، قرارگیری بلوکها، فاصله بلوکها، بازوها و فضای سبز به عنوان شاخص های اصلی ایجاد حریمیت مورد ارزیابی قرار می گیرند. نتایج به دست آمده نشان داد گونه های منفرد، نواری، مختلط و محیطی به ترتیب دارای میزان چیرگی بیشتر از نقطه نظر حریمیت هستند.

کلمات کلیدی:

حریمیت، مدل الکترون، مجتمع مسکونی، اولویت بندی، آنتروپومتریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866909>

